НОВІ ФОТОГРАФІІ ГЕНРИКА ГЕРМАНОВИЧА У ФОНДАХ МУЗЕЮ СЛОВАЦЬКОГО

Гідне місце в фондах музею посядуть нові авторські світлини Г. Германовича, що поступили із приватного архіву. Також музей збагатився фотоальбомом, «Кременець, якого уже немає», що давно уже став букіністичним раритетом.

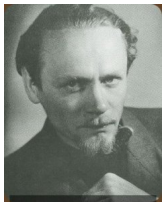

Альбом подарували члени родини митця, несподівано з'явившись у музеї разом із екскурсійною групою. Нічим непримітні скромні жіночки попросили додаткової інформації про Кременець, мотивуючи, що із ним їх пов'язують сімейні спогади. Працівник музею С. Люткевич охоче попровадив їх на польський цвинтар та до інших об'єктів, що не входили в програму відвідування екскурсії. Наприкінці зустрічі вони повідомили, що є родичками Г. Германовича. Ця спонтанна зустріч має своє продовження. Відтоді працівники музею перебувають в тісному контакті із родиною фотомитця. Музей Юліуша Словацького отримав ексклюзивне право на створення виставки із родинних архівів Германовичів. Виставка планувалася на другу половину літа. На жаль….її прийдеться відкласти, але і в умовах карантину дирекція та працівники музею онлайн співпрацюють із власниками мистецької спадщини фотохудожника, розробляють концепцію майбутньої виставки, яка обов'язково станеться, хай і пізніше.

Г. Германович вартий того, щоб про нього розповісти ширше.

Постать цього всесвітньовідомого фотомитця займає особливе місце у творенні іконографії Кременця. У 20-х роках минулого століття він прибув сюди із Вільна на посаду інструктора фотоательє при Кременецькому ліцеї. Окрім мистецьких творів у ательє друкувалися листівки та приватні фотографії, які згодом розпорошилися по світі. Можливо тому ім'я Генрика Германовича чи не найбільш відоме кремен чанам.

Під час війни в 1939-1943 рр. Германович працював у фотоательє «Мистецтво».

Неможливо було забути пережите у роки німецької окупації. Фашисти зазвичай документували свої злочини. Відбитки віддавали для проявки у фотоательє. Германович, розуміючи, яку цінність матимуть ці фотодокументи, наражаючи своє життя, робив їх копії. Так зафіксовані були розстріли місцевої інтелігенції, знищення євреїв. Пожар зафіксував жахливу картину палаючого гетта. гетта та ін. Перед від'їздом Германович сховав світлини та негативи під підлогою ательє та на дзвініці Миколаївського собору. На жаль, тільки невелика їх кількість залишилася в приватному архіві митця. Частина опинилася у руках випадкових колекціонерів та скупників старовини, решта безслідно зникла. Зате, у домашніх архівах старих кременчан і понині знаходяться фотографії зі штампом ательє Германовича. Ці пожовклі світлини бережуть для онуків та правнуків пам'ять про наше місто та його мешканців.

Після війни митець із родиною осіли у Кракові.

Слова, що Генрик Германович був митцем світової слави – зовсім не перебільшення. У Енциклопедії світової фотографії йому відведено значне місце. За своє довге творче життя митець взяв участь у понад 60 загальнопольських виставках та 40 за кордоном, є автором 25 альбомів. Германович став співзасновником Союзу фотомитців Польщі, почесним членом Міжнародної федерації фотографів, почесним членом Клубу Датських фотографів. Визнанням його діяльності стали числені урядові нагороди і відзнаки.

{joomplucat:303 limit=5}

О. Гаськевич, 30.04.2020